

Alma Jeftić

Volontiranje – ulaznica za radno mjesto ili još jedna karta za biro

Riječ „volonter“ vodi porijeklo iz latinskog jezika, a znači dobrovoljan. Danas je teško naći nekog ko nikada nije volontirao/la, međutim, razlozi zbog kojih je u toj poziciji su različiti. Dok je u ostalim evropskim zemljama trend da mladi ljudi volontiraju u različitim nevladinim organizacijama kako bi stekli znanja, pomogli drugima i shvatili važnost rada, u BiH je razlog za volontiranje potvrda koja se dobije nakon odrađenih šest mjeseci ili godinu dana (u najboljem slučaju), a koju će kasnije koristiti kao dokaz radnog iskustva, (jer volontiranje ne ulazi u radni staž), dok izgubljeni budu čekali u dugim redovima javnih konkursa i oglasa.

„Najperspektivniji“ konkursi/oglasi danas su oni u kojima se kao uvjet navodi „završen fakultet društvenog smjera“. Oni predstavljaju pravi melem za rane nastale dugim čekanjem u redovima biroa za zapošljavanje radi ovjere radne knjižice. Uredu, pojedinci se i zaposle. Velika većina prema preporuci (op.a., pogledati rubriku „Na pragu Evrope – između diplome i 'preporuke'. *Lapsus linguae ili nešto drugo*“), a nešto manji broj sretnika dobije posao na osnovu

svojih ličnih zasluga, rezultata i kvaliteta (budući da su sve „preporuke“ blagovremeno zbrinute, nijedna nije bila dostavljena za to radno mjesto, tako da je odabir kandidata izvršen na osnovu realnih kriterija).

E da, sada priča dobija novog junaka: sretnika zaposlenog bez „preporuke“! Uredu, dobio/dobila je priliku da pokaže sve što je naučio/naučila. Da usavrši naučeno. Da pomogne. Ali, sa jednim malim detaljem: samo na godinu dana. Nakon toga se priča vraća na svoj početak – sve zavisi kojoj od prethodno navedene dvije kategorije „sretnika“ naš junak/naša junakinja pripada.

Ukoliko su u prvoj grupi „preporučениh“, on/ona ne treba da brinu za svoju budućnost, štaviše, ne treba ni da razmišljaju (to zamara), jer će neko drugi donijeti najbolju moguću odluku za njih. A sada oni iz druge kategorije! Pa, vjerovatno su dosta toga pokazali, čak i previše. Uredu, složićemo se da je sposoban/sposobna, ali nekako se „ne uklapa“. Najbolje bi bilo da malo „odmori“ od rada i poradi na emocionalnoj inteligenciji. Da, naravno, činimo njemu/njoj uslugu na taj način, kako da ne!

Scenario se nastavlja, pogodate gdje?! Pred vratima biroa za zapošljavanje! Godina dana volontiranja (ili, u najbolju ruku, pripravničkog staža, ali, to je već druga rubrika) je završena, a naš junak/naša junakinja je opet na početku. Pa kako i ne bi bio/bila, kada je previše učio/učila, mnogo se trudi/trudila, a iznad svega toga, ima „problema sa emocijama“!

Ukoliko se neko prepoznao/prepoznala u ovom scenariju, neka ne brine. Svaka sličnost sa stvarnim životom je sasvim namjerna. Nedostaje još samo jedan mali detalj: kako educirati tolike zaposlenike o tome šta uopće predstavlja kompleksni koncept emocionalne inteligencije?! Ali, nema veze. Neko će to već učiniti. Prema preporuci, naravno.

PR

DIOGEN pro kultura
[xttp://diogen.weebly.com](http://diogen.weebly.com)

NEKOPIRATI